

[Lis Møller.]

hed for at tage individuelle hensyn i bestræbelserne for at forbedre forholdene for de enlige forsørgere, som har særlige vanskeligheder. Det betyder i denne forbindelse et fremskridt, at ministeren har givet udvalget tilsagn om, at der på de årlige bevillingslove vil blive søgt en forhøjelse på 1,5 mill. kr. på mødrehjælpens uddannelsesbudget. Det er i det hele taget meget vigtigt, synes jeg, at der ydes hjælp til uddannelse eller omskoling, så de enlige forsørgere bliver bedre i stand til at forsørge sig selv og børnene. Men jeg er glad for, at det ikke udelukkende er økonomiske synspunkter, der ligger til grund for udvidelsen af uddannelseshjælpen. Det er for mig meget, meget vigtigt, at der som nu foreslået også kan ydes hjælp til en uddannelse, selv om det ikke betyder øgede indtægter, hvis uddannelsen betyder, at den enlige forsørger får bedre mulighed for at tage sig af børnenes pleje og opdragelse.

Også reglen om dækning for merudgifter til børns pasning, herunder især aflønning af fremmed hjælp, hvis det er nødvendigt for at opretholde familiens hidtidige levevilkår, såvel som muligheden for hjælp som følge af nedsat erhvervsevne er en stor landvinding.

Det samme gælder bestemmelsen om, at overgangshjælpen fremtidig skal kunne ydes ikke blot ved skilsmisse og separation, men også i tilfælde af samlivets ophævelse på grund af uoverensstemmelse. I det sidste tilfælde sker det ofte, at det trækker ud med at få separationspapirerne eller skilsmissepapirerne i orden, og den tid kan være meget økonomisk belastende for den, der har børnene.

Jeg vil også gerne takke ministeren for bestemmelsen om, at de særlige regler om hjælp til enlige mødre udvides, så de også kommer til at omfatte enlige fædre med børn under 18 år.

Lovgivningsmæssigt har vi med disse ændringer i lov om offentlig forsorg gjort det lidt nemmere at være enlig forsørger her i landet.

Med hensyn til forsorgslovens § 73 vil jeg gentage, hvad jeg sagde ved første behandling. Ændringen, der betyder, at transgkriteriet bortfalder, er et skridt på vejen, men jeg havde gerne set, at vi i udvalget var blevet enige om, at der skulle ydes et fast grundbeløb ud over dækning af dokumen-

terede merudgifter til alle forældre med hjemmeboende handicappede børn, som var registreret under særfor sorgen. Det lykkedes ikke, men det er jo ikke sidste gang, forsorgsloven skal til revision, så forhåbentlig lykkes det næste gang. Men jeg vil gerne spørge ministeren, om § 73 er blevet så vid, at forældre kan få betalt ekstrahjælp i hjemmet, dersom f. eks. begge forældre må arbejde ude, hvis det er nødvendigt for at opretholde familiens hidtidige levevilkår, eller hvis f. eks. moderen må arbejde meget med barnets optræning og oplæring.

Når jeg spørger, om § 73 dækker f. eks. udgifter til huslig hjælp, er det, fordi der i paragraffen tales om forsørgelse, men forsørgelse medfører måske ikke altid i sig selv påviselige ekstraudgifter. Men den belastning af kræfter og nerver, som et forældrepar udsætter sig for ved til stadighed at have et handicappet barn hjemme, var efter min mening tilstrækkeligt grundlag for en økonomisk hjælp fra samfundets side. Det gælder for alle handicappede børn, at hvis hjemmet ikke yder en virkelig effektiv indsats, bliver al anden oplæring og optræning forgæves. Ud over forsørgelsen er der altså tale om en reel oplæring og optræning fra forældrenes side, hvis det handicappede barn senere skal kunne indtage sin plads i samfundet eller blot få en nogenlunde tålelig fremtid. Derfor havde jeg også håbet, at vi i udvalget kunne være blevet enige om at have sidestillet pædagogiske anvisninger med de lægelige, dels fordi de ved visse handicap er mindst lige så vigtige, dels for at undgå, at forældre blev helt afhængige af ét menneskes, nemlig lægens, skøn ved ansøgning om økonomisk hjælp.

Ydelser i henhold til § 73 blev ved lov om ændringer i ligningsloven fritaget for skat. I tidsskriftet Spastikeren er gjort opmærksom på, at ydelser efter forsorgslovens § 70 beskattes. Jeg er glad for ministerens oplysning om, at der foreligger en aftale mellem finansministeren og socialministeren om, at fritagelsen for medregning i den skattepligtige indkomst også skal omfatte ydelser efter forsorgslovens § 70, ydelser, der jo er af samme karakter som dem, der er omfattet af lovens § 73. Jeg har forstået, at der har vist sig visse vanskeligheder med hensyn til afgrænsningen, men at spørgsmålet vil blive afklaret snarest muligt ved en ændring